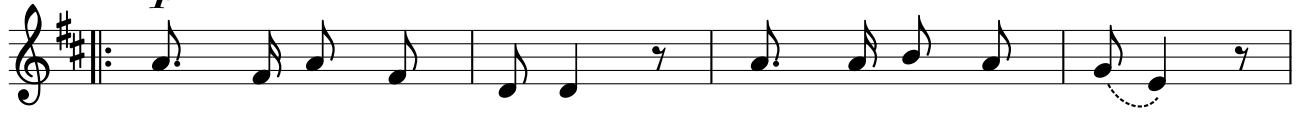

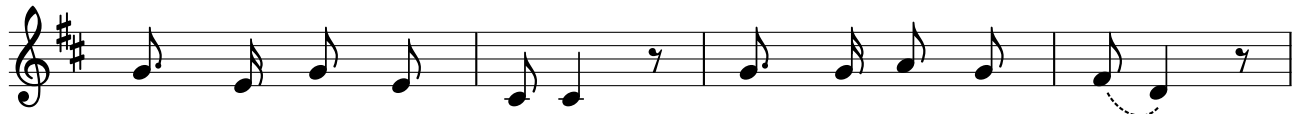
Snežinke

Besedilo: Anja Štefan
Glasba: Boris Vremšak

p

1. Čis - to, čis - to ti - ho sto - pa - jo co - pat - ki.
2. Pr - vi se - zmr - du - je: Sneg je hu - da reč!
3. Nič mu ne po - vej - mo, da se bo sto - pi - la,

Ga - zi - jo po sne - gu tri - je maj - hni škrat - ki.
Dru - gi o - bu - pu - je: Kje je na - ša - peč?
da se v dro - bno kap - ljo kma - lu bo pre - li - la.

mf

Do - mek je še da - leč, ze - be jih v u - še - sa,
Tre - tji ne po - slu - ša, v žep lo - vi sne - žin - ke,
Naj o - tre - sa hlač - ke, sme - je se čez breg,

hu - da te - ta zi - ma na - nje sneg po - tre - sa.
rad bi si naj - lep - šo spra - vil med spo - min - ke.
in lo - vi v ro - či - ce drob - ni be - li sneg.

Čisto, čisto tiho stopajo copatki.
Gazijo po snegu trije majhni škratki.
Domek je še daleč, zebe jih v ušesa,
huda teta zima nanje sneg potresa.

Prvi se zmrduje: Sneg je huda reč!
Drugi obupuje: Kje je naša peč?
Tretji ne posluša, v žep lovi snežinke,
rad bi si najlepše spravil med spominke.

Nič mu ne povejmo, da se bo stopila,
da se v drobno kapljo kmalu bo prelila.
Naj otresa hlačke, smeje se čez breg,
in lovi v ročice drobni beli sneg.